

Skatteministeriet

29. september 2022
J.nr. 2022 - 10456

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 715 af 24. august 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jens Joel (S).

Jeppe Bruus

/ Uffe Mikkelsen

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, hvad det vil koste at give en skattelettelse på 3.000 kr. til alle fuldtidsbeskæftigede igennem et særligt fradrag, der alene gives til fuldtidsbeskæftigede. Ministeren bedes oplyse omkostning med udgangspunkt i 1) det senest opgjorte antal fuldtidsbeskæftigede og 2) det strukturelle niveau for antallet af fuldtidsbeskæftigede. I begge scenarier bedes ministeren oplyse, hvad merudgiften vil være, hvis 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95 og 100 af alle deltidsansatte overgår til fuldtid som følge af skattelettelsen. Provenukonsekvenserne af forslaget bedes oplyses umiddelbart, efter tilbageløb, men før adfærd og efter tilbageløb og adfærd.

Svar

De forudsættes, at fuldtidsbeskæftigede defineres som personer, der er i beskæftigelse mindst 37 timer pr. uge.

Det er ikke ud fra oplysninger i de administrative registre muligt entydigt at afgrænse, hvem der er fuldtidsbeskæftiget. For lønmodtagere findes oplysninger om antal løntimer pr. uge, måned eller pr. indberetning, mens der for erhvervsdrivende fremgår oplysninger om løntimer i de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende er ansat i egen virksomhed, *jf. svaret på SAU alm. del – spørgsmål 714*. Det betyder, at der ikke findes oplysninger om beskæftigelsesomfanget for fx selvstændige omfattet af virksomhedsordningen eller selvstændige uden for ordning. Ligeledes vil personer, der har et deltidsjob og samtidig arbejder delvist som selvstændige, i registrene fremstå med et lavere antal løntimer end en fuldtidsbeskæftiget.

Hvis et skattenedslag på fx 3.000 kr. til fuldtidsbeskæftigede skal gælde for andre end lønmodtagere, vil det derfor administrativt være nødvendigt at supplere med yderligere afgrænsninger. Fx kan der tages udgangspunkt i, at indkomsten skal være af en vis størrelse, eventuelt suppleret med at der ikke er modtaget nogen form for indkomsterstattende overførselsindkomst.

Der skal tages stilling til, om skattenedslaget skal gælde på årsbasis, således at kravet om fuld beskæftigelse gælder for hele året, eller på fx månedsbasis, således at der gives et skattenedslag på 250 kr. pr. måned (1/12 af de 3.000 kr.) med fuldtidsbeskæftigelse.

Til svaret er der i det følgende beregningsteknisk taget udgangspunkt i en afgrænsning baseret på personer, der ifølge Danmarks Statistiks arbejdsmarkedsregnskab i november 2020 havde en registreret arbejdstid på mindst 160,33 timer, svarende til 37 timer pr. uge. På den baggrund skønnes det, at der er ca. 1,55 mio. lønmodtagere, der bliver berettiget til et skattenedslag som følge af forslaget. Det er herudover forudsat, at der kan findes en administrativ mulighed for at inkludere selvstændige blandt de berettigede til skattenedslaget, hvilket skønnes at indebære, at ca. 130.000 selvstændige også vil kunne få skattenedslaget. Samlet set forudsættes således i alt knap 1,7 mio. personer at opfylde betingelserne for skattenedslaget.

Forslaget skønnes på den baggrund at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 5,0 mia. kr., svarende til ca. 3,9 mia. kr. efter tilbageløb (men før adfærd), jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af en skattelempe på 3.000 kr. for fuldtidsbeskæftigede

	Umiddelbar virkning	Virkning efter tilbageløb	Adfærd		Virkning efter tilbageløb og adfærd ¹⁾
			Deltagelse-effekt	Indkomst-effekt for nuværende fuldtidsbesk.	
	Mia. kr.	Mia. kr.	Mia. kr.	Mia. kr.	Mia. kr.
Skattefradrag på 3.000 kr.	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	-3,6

1) Ekskl. afledte virkninger af substitutionseffekt i timearbejdsuddet (styrket incitament til at gå fra deltid til fuld tid). Kilde: Skatteministeriets beregninger bl.a. på lovmodellens data fra 2019 og 2020 fremskrevet til 2023-niveau med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2022.

Hertil kommer de afledte dynamiske provenuvirkninger af ændret arbejdsudbudsadfærd, som er komplekse og omfattet af betydelig usikkerhed. Overordnet antages der at være tale om tre typer af afledte virkninger på arbejdsuddet.

For det *første* vil skattnedslaget styrke incitamentet til at være i beskæftigelse frem for at være på overførselsindkomst, hvilket giver anledning til en forøgelse af arbejdsuddet via den såkaldte deltagelseeffekt. Det skønnes at indebære et afledt dynamiske merprovenu på ca. 0,5 mia. kr. Det bemærkes, at deltagelseeffekten beregningsteknisk er baseret på kompensationsgraden mellem fuld tid på overførselsindkomst og fuld tid i beskæftigelse, som anvendes til at estimere en virkning på den strukturelle beskæftigelse. Selvom beregningen af deltagelseeffekten ikke eksplicit tager højde for ændringer i deltidsbeskæftigelse, må virkningen antages implicit til en vis grad også at afspejle en effekt af skift fra deltid til fuldtid.

For det *andet* vil de i forvejen fuldtidsbeskæftigede få et skattnedslag, der vil have karakter af et såkaldt lumpsum-beløb, der ikke reducerer marginals-katten og dermed alene har en indkomsteffekt. Med udgangspunkt i ministeriernes gængse regneprincipper kan denne effekt isoleret set skønnes at reducere timearbejdsuddet svarende til et dynamisk mindreprovenu på 0,2 mia. kr.¹

For det *tredje* vil skattnedslaget indebære et incitament for personer med en arbejdstid under 37 timer om ugen til at øge timearbejdsuddet til (mindst) 37 timer – og indebærer tilsvarende et incitament for personer med en arbejdstid på 37 timer (eller lidt mere) til *ikke* at reducere timearbejdsuddet til mindre end 37 timer om ugen. Skattnedslaget

¹ Opgjort ud fra de sædvanlige regneprincipper afspejler den negative indkomsteffekt som udgangspunkt en marginal reduktion af arbejdstiden, men kan dog også afspejle andre ændringer i arbejdsindsatsen, der har betydning for arbejdsindkomsten. I det omfang indkomsteffekten udmønter sig i en reduktion af arbejdstiden for en person, der ellers opfylder betingelsen for at få skattnedslag ved netop at være beskæftiget 37 timer/uge, kan reduktionen i arbejdstiden som følge af indkomsteffekten – isoleret set – bevirke, at betingelsen for at få skattnedslaget bortfalder. Dette er der dog set bort fra i den konkrete beregning.

vil således indebære en meget høj marginalskattelettelse for personer, der øger arbejdstiden fra lige under 37 timer til netop 37 timer pr. uge, og vil tilsvarende indebære en meget stor forøgelse af marginalsatten for personer, der reducerer arbejdstiden fra 37 til lige under 37 timer om ugen.

Dette giver anledning til en substitutionseffekt i timearbejdsudbuddet. Substitutionseffekten af et skattefradrag, der er knyttet til den specifikke arbejdstid – og ikke indkomstens niveau – kan imidlertid ikke skønnes præcist med de gængse beregningsmetoder. Det er således ikke umiddelbart muligt at skønne over de isolerede dynamiske provenuvirkninger af denne effekt.

Det kan dog til baggrund bemærkes, at en hypotetisk forhøjelse af maksimum for det eksisterende beskæftigelsesfradrag, så den højest mulige skatteværdi af fradraget øges med 3.000 kr., ville give anledning til en positiv substitutionseffekt i timearbejdsudbuddet svarende til et dynamisk merprovenu på ca. 0,7 mia. kr.

Hvis der imidlertid ses bort fra denne effekt, kan forslaget groft anslås at indebære en samlet provenuvirkning efter tilbageløb på -3,6 mia. kr., *jf. tabel 1.*

Ministeriernes regneprincipper er som nævnt ikke velegnede til at skønne over de mulige positive virkninger fra skift fra deltid til fuldtid. Hvis det i stedet beregningsteknisk forudsættes, *jf. spørgsmålet*, at fx 5 pct. af de deltidsbeskæftigede vil gå fra deltid til fuldtid som følge af et skattenedslag på 3.000 kr. for fuldtidsbeskæftigede, skønnes det isoleret set at medføre et dynamisk merprovenu på ca. 0,9 mia. kr., *jf. næstsidste søjle i tabel 2.* Det ville – givet de førnævnte skøn for de andre adfærdseffekter af forslaget – samlet set indebære en provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd på ca. -2,7 mia. kr., *jf. sidste søjle i tabel 2.*

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser af en skattelempelse på 3.000 kr. for fuldtidsbeskæftigede ved potentielle overgange fra deltid til fuldtid

Andel som forudsættes at gå fra deltid til fuldtid	Umiddelbar virkning	Virkning efter tilbageløb	Adfærd			Virkning efter tilbageløb og adfærd
			Deltagelses-effekt	Indkomst-effekt for nuværende fuldtidsbesk.	Subst.-effekt for nuværende deltidsbesk.	
<i>Pct.</i>	<i>Mia. kr.</i>	<i>Mia. kr.</i>	<i>Mia. kr.</i>	<i>Mia. kr.</i>	<i>Mia. kr.</i>	<i>Mia. kr.</i>
0	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	0,0	-3,6
5	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	0,9	-2,7
10	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	1,9	-1,7
15	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	2,8	-0,8
20	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	3,7	0,1
25	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	4,7	1,1
30	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	5,6	2,0
35	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	6,5	2,9
40	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	7,5	3,9
45	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	8,4	4,8
50	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	9,3	5,7
55	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	10,3	6,7
60	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	11,2	7,6
65	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	12,1	8,5
70	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	13,1	9,4
75	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	14,0	10,4
80	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	14,9	11,3
85	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	15,9	12,2
90	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	16,8	13,2
95	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	17,7	14,1
100	-5,0	-3,9	0,5	-0,2	18,7	15,0

Anm.: 2023-niveau. For deltidsbeskæftigede opgørelsen foretaget med udgangspunkt i oplysninger i Arbejdsmarkedsregnskabet (AMR) i november 2020. Fuld tid er defineret som 37 time pr. uge, svarende til 160,33 timer pr. måned. Det er forudsat, at den øgede beskæftigelse for deltidsbeskæftigede sker til en løn svarende til timelønnen i det oprindelige job. I beregningen af virkningen for nuværende deltidsbeskæftigede er frasortet personer, der modtager offentlige ydelser i opgørelsesperioden.

Kilde: Skatteministeriets beregninger på lovmodelldata fra 2019 og 2020 fremskrevet til 2023-niveau med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2022.